

Alle water is drinkbaar maar is niet allemaal drinkwater!

Meer dan 70 jaar geleden schreef een vinkenliefhebber: “Draag goed zorg voor het water want ooit kost het meer de naft!”

Ze hebben eens goed gelachen. Het ene oor in het andere uit en ze dronken nog een pint.

Wie dacht toen aan water? Wel, een fantast in ons wereldje van vogelliefhebbers, *laborant Albert Devriese*, beter gekend als ‘Reporter 13’. Hij had geen glazen bol maar was een knappe bol met een nuchtere vooruitkijk op het leven. Hij schreef een lijvige handleiding, gericht op de vogelziektes en de genezing ervan, voor de vinkenliefhebbers. Het werd een vademecum voor de vinkenier met ook zijn bevindingen over het dagelijks verzorgen en spelen met de vinken. Het woord ‘water’ was overal te lezen. De meesten zullen waarschijnlijk zeggen dat 75 % voorbij gestreefd is, geen probleem. Maar die overige 25 % is nog altijd de basis waarvan we niet kunnen afwijken want een vink toen is nog steeds de vink van nu in het wild.

Dat wij hebben moeten schakelen door de verplichte kweek is een vaststaand feit. Maar de bundel van 'Reporter 13' zou iedereen moeten gelezen hebben!

Toen ik en u ook nog kattenkwaad uithaalden was water water.

Iedereen had een regenput voor de kuis en een 'éénarm' die putwater boven haalde voor al de rest. Het putwater was zuiver, koel en had een smaak zonder naam. Maar vooral: gratis! Pompen opgieten en leerkes vervangen behoorde tot het normale.

Pa zette alle jaren de beerput uit in de lochting op vijftig meter van de pompput. Geen probleem.

Iedere winter stonden de grachten, groter in getale dan mensen, vol. Het grootste deel van de huishoudens gebruikte deze als riolering. Geen probleem. We zwommen tussen de vissen in de oude enden van de rechtgetrokken rivieren en hadden meerdere teugen binnen. Geen probleem.

De viswaters zaten in het weekend vol met vissers, koeien kwamen naast hen drinken en sch.... Geen probleem.

In de grote waterwegen zat er vis en was er begroeiing langs de oevers. Geen probleem.

Water was overal aanwezig in de vorm waarvoor het moest dienen en de reserves werden door de natuur aangevuld. Geen probleem.

Maar Albert zag toen al verandering en dacht vooruit.

De industrie 'boomde' en loosde zonder schaamte alle afvalwater - al dan niet giftig - in de riolen, grachten en rivieren! Een probleem in de maak.

Grachten die natuurlijke filters waren werden toegesmeten en alles moest via de riolen naar... ? Het vis en plantenbestand daalde en zwemmen werd afgeraden en soms verboden. Probleem!

Het regenwater werd bestempeld als zuur water en het water uit de éénarm werd niet langer als drinkwater aanzien door verontreiniging. Probleem! Iedereen sloot zich aan bij de watermaatschappijen en kraantjeswater was niet gratis maar toch nog betaalbaar. Wie toch nog zweerde bij grondwater liet een put boren, heel diep in de bodem. En nog waren er maar weinigen die de mening van Albert deelden.

De wereld is op de eeuwwisseling niet vergaan maar het was de start van een andere wereld. De natuur was niet meer onze natuur, seizoenen schoven op. Volkeren begonnen zich te roeren. De industrie golfde en de mensen golfd mee. De klimaatverandering met al zijn negatieve kanten werd onder de loep gehouden. Te laat, veel te laat! *'Voorkomen is beter dan genezen'* was in de wind geslagen. Groot probleem! De Belgische regeringen schoten wakker en gaven de hete aardappel door, zochten en zoeken nog eerst de daders en zullen dan naar een oplossing zoeken met de nadruk op 'dan'. Albert draait zich om in zijn graf en met reden want hij ziet dat hij gelijk had en nog steeds heeft.

Oorlogen, natuurrampen, industrie, geldgraacultuur en de koeien (hoho) maken de wereld ziek. Zeer groot probleem! Alles kost stukken van mensen, dus ons water ook. Had hij gelijk of had hij gelijk?

Reusachtige waterzuiveringscentrales moeten dag en nacht een tandje bijsteken om de vraag te kunnen volgen. Grondreserves slinken, het hemelwater geraakt niet meer op de plaats waar het hoort.

Wie drinkt nog put- of grondwater?

Wie is afhankelijk van de kraan en het flessenwater?

Op uitzonderingen na, alles en iedereen !

Eén zaak is zeker: het is niet gratis, integendeel. Duur, heel duur! Eén goede raad: reken niet na wat een wc-spoeling , een bad of wasbeurt kost want het schrikt af. Eén euro en meer voor één liter drinkwater met mineralen, vitamines en boebels is het normale geworden. Buitenshuis twee euro en meer voor een glas. Maar het is wat het is, want u kan ook bier drinken!

Eerlijkheidshalve moet ik bekennen dat er de laatste jaren geschakeld is in de goede richting. Men neemt maatregelen maar naar 'Reporter 13' zijn bewering durven ze niet kijken want hij had gelijk! De evolutie van de techniek heeft heel wat geveerd van ons, en nog. Wel, nu moet deze ons maar zien te redden!

Wij vinkeniers hebben ook onze mening over het drinkwater in de drinkpotten. Tientallen artikels zijn er al over geschreven.

Geloof en bijgeloof zijn erbij gesleurd. Straffe beweringen en verhalen maar Albert bleef bij zijn standpunt: *“Zuiver water is cruciaal voor de vogels.”* En voor wie het niet zag zitten, had hij middelen ontwikkeld om het water vers en zuiver te houden, weg met de algen en bleekwater.

1951, Veldkerke aan de voet van de Vlaamse Ardennen.

Eén hoofdstraat en vele zijstraatjes naar boerderijtjes, weides en akkers.

Tien cafés waaronder de topper café 'De Welkom'. De naam zegt het zelf, iedereen was welkom op uitzondering van vrouwen die hun vent kwamen 'uithalen'!

De meeste cafésporten waren daar onder dak waaronder ook de vinkenmaatschappij 'De Veldzangers'... hoe kon het anders.

Het vinkenbestand werd op peil gehouden door een paar beroepsvangers en iedereen had zijn gerief. Op het einde van de dorpsstraat stond een rij huizen, acht in het totaal en in ieder gezin was de vinkensport aanwezig. In de zomer maakten de vinken meer lawaai dan een autostrade.

De verstandhouding was goed want het verleerproces was een gemeenschappelijk goed. De ene verleerde de andere en dikwijls werd er enen over de haag gezet als dank. Bestaat niet meer...

Zaad werd gezamenlijk aangekocht, gemengd volgens de mengeling van 'Reporter 13' en verdeeld.

Het drinkwater kwam uit één van de zes pompen die buiten tussen de huizen stonden. Huisjes weltevree!

Maar schone liedjes duren niet lang...

Plots werd in de maand april meer overgegeven en gekakt dan gezongen in de acht-woonst. Meneer dokter moest van huis naar huis en stelde overal hetzelfde vast, schreef houtskool, vlugzout en veel water drinken voor.

De reden was een raadsel!

Nog nooit mee gemaakt, en acht op een rij. Het ergste moest nog komen want ook de kiekens, konijnen, katten, honden en de vogels hadden het zitten. Aan de toog werd over niets anders gepraat en de bewoners van de 'kakrij' werden wat geschuwd.

De cafébaas zijn plank met het gat was continu bezet, sommigen namen hun pint mee, hoho. En het escaleerde.

Want vinkenier Roger die tien meter verder woonde was niet te zien. Hij was niet ziek, had geen zieke dieren en zijn vinken zongen gelijk weleer.

Zou hij de dader zijn? Maar hoe en waarmee?

Roger was een wat afgesloten man, trouw lid én topspeler. Hij liet niet veel los over zijn vinkengeheimen maar was altijd bereid om te helpen. En toch stond hij bovenaan het lijstje van de mogelijke daders. Zeker als de eerste vinken met hun poten naar omhoog lagen, kwamen de getroffen burens in actie. Ze beslisten Roger van dicht te schaduwen, dag en nacht! Iedere keer Roger op zijn vélo sprong, sprongen er ook twee burens op de hunne en achtervolgden.

Op een zaterdag reed Roger richting de grote gemeente tien kilometer verder en stapte een winkel binnen van dierenvoeding, zaad en alles voor de vogelliefhebber, vangers en duivenmelkers. Gepakt en gezakt kwam hij buiten en reed terug. De twee die hem schaduwden waren benieuwd en gingen schoorvoetend binnen. Hun ogen vielen uit hun kassen bij het zien van die weelde aan alles... en kwaliteit voor zijn prijs. De winkelier vroeg wat ze wilden en er was maar één antwoord: *“Hetzelfde als Roger.”*

Vele zakjes werden gevuld uit stof- en muisvrije tonnen. Het kostte meer dan in den kolenhangaar thuis! Maar wat een merchandise! De zoektocht ging verder. De zondag fietste Roger richting een klein brouwerijtje dat al vele jaren op kleine schaal brouwde in een gebouw dat in ‘De Put’ stond op een paar kilometers van het dorp.

Op de stoel stond een bak met lege flessen. Oei, is hij aan de drank was de eerste vraag die bij zijn twee volgers opkwam. Mis, want Roger vulde zijn flessen onder een buis die uit de muur van het brouwerijtje stak en waar continu zuiver fris water uit kwam.

Wa was dat? Ze dachten zijn geheim ontdekt te hebben en konden niet vlug genoeg in het lokaal zijn met hun verhaal van het wonderwater. Maar lokaalhouder Fons ging niet mee in het verhaal en nuchter als hij was trok hij zijn conclusie. Want plots herinnerde hij zich iets wat Roger hem ooit had verteld. Ooit zei hij dat zijn Tante naast een kerkhof woonde, dat de Schelde iedere winter buiten haar oevers trad maar nooit genoeg om tot daar te komen.

Op een winter was het prijs. Het water overstroomde het kerkhof en vulde haar kelder, een dikke, vuile schuimlaag dobberde tussen de graven.

Toen hij dat zag en ook de pomp buiten in de gaten kreeg, keerde zijn maag. Hij deed een watertrauma op en dronk nooit nog water van den éénarm en zijn dieren ook niet! Er kon maar één reden zijn van de plaag: het water uit de pomp! Niemand ten huize Roger dronk daarvan.

Oplossing: alleen bier drinken!

Maar hoe kwam het dat het water besmet was en waarmee? De acht huishoudens gingen regelmatig naar de buis aan 't brouwerijtje want het bleek de overloop te zijn van een bron die door het gebouw liep: zuiver, fris bronwater

én gratis. Roger werd er bijgehaald en de vinkeniers bekenden hun misvatting. Roger dacht mee en herinnerde zich dat het grote bietenveld achter hun huizen in de zomer door de boer heel vroeg eens gestrooid werd met een stinkend iets. Verdacht!

Mogelijks moet het via via in de pompputten terecht gekomen zijn met alle gevolgen van dien. “Ja man, wat is dat ‘n een slimmen,” dachten ze. En hij had gelijk. Door tussenkomst van de gendarmen werd het verboden product gevonden bij de boer én onder de toog in de hangaar ‘het kolenkot’ waar de vinkeniers ook klant waren. De uitspraak was niet mals.

Elk van de negen woningen kreeg een wateraansluiting op kosten van de twee boeven. Een luxe voor die tijd. Roger en zijn acht burens zijn blijven tappen aan de bron voor hun dieren en deze bestaat nog! Voor tien euro zeg ik wáár!

Dat water het nieuwe goud is, staat als een paal boven water.

Zowel hemelwater als drinkwater.

Maar tracht dat maar eens aan de jonge mens te verkopen. En toch... zeg dat ze zonder water geen smartphones meer kunnen maken en ze laten zich allemaal uitdrogen. Hoho!

Lucien van Gent